

Kerkpleinnieuws

weekbrief van deelgemeenschap Sint Jan de Doper - Visitatie
nummer 20 week 08 april – 14 april

Sint Jan de Doper - Visitatie is een deelgemeenschap van De Goede Herder parochie.
Pater Leo de Jong o.p. inspireert onze gemeenschap voor de dominicaanse traditie.

Kerk en secretariaat: Mgr. Nolenslaan 99, 3119 EB Schiedam tel. 010-4735066
Secretariaat: donderdag, vrijdag 09.30-11.30 uur. email: info@sintjan-visitatie.nl
Website: www.sintjan-visitatie.nl. Bankrekening: nl 68 ingb 0000203272
Kopij en info kerkpleinnieuws: info.kerkpleinnieuws@meandermaas.nl

E-mailadres pastores: pastoraalteam@goedeherderparochie.nl
Pastores zijn: Charles Duynstee, Henri Egging, Avin Kunnekkadan, Kees Koeleman.

Vieringen

Zondag	14 april	11.00 uur	Palmzondag viering van woord, gebed en communie pastor Lidwien Meijer zanggroep St. Jan o.l.v. Zurisadai Ramirez
--------	----------	-----------	---

Intenties

Zondag 14 april: n.n.b.

SYMBOLISCHE SCHIKKING :

Wij moeten tot inkeer komen, een nieuw begin maken. "Jullie moeten je leven veranderen".
De bedoeling van ons leven is dat wij iets kunnen betekenen voor anderen.
Wij worden uitgenodigd tot een nieuw begin. Verbeter de wereld, begin bij jezelf.
Wij zijn een vijgenboom, De Eeuwige is de tuinman.
Met eindeloos veel geduld wacht hij op een nieuw begin: de bloesem en de vrucht.
De lezingen roepen op tot "zien". Omzien naar een ander.
De tekenen van groei en bloei zien zoals de tuinman met geduld wacht op de groei van de vijg.
In de schikking proberen we dit duidelijk te maken.
Aan de boom komt langzaam wat groen, de bloei naar het nieuwe.
Op de schikking op tafel liggen wat vijgen en groene takken gaan op naar omhoog.
Vanuit de donkere aarde ontstaat leven, groeiend vanuit de grond en het zo nodige water.

Parochie De Goede Herder
St. Jan de Doper- O.L.V. Visitatie, Schiedam
(C) 4^e zondag 40 dagentijd. 31 maart 2019
(Lezingen: Jozua 5, 9a+10-12; Lucas 15, 1-3+11-32)

Ruimte scheppen

Tollenaars en zondaars komen telkens naar Jezus toe om naar Hem te luisteren, zo vertelt het evangelie ons vandaag. Dat zit de Farizeeën en schriftgeleerden niet lekker. 'Die man ontvangt zondaars en eet met hen!' klinkt hun verwijt. En Jezus antwoordt dan zoals altijd, met verhalen.

Het zijn verhalen uit de praktijk van alledag, die laten zien hoe de bestaande verhoudingen zomaar op hun kop gezet kunnen worden. Ze verduidelijken wat eraan vastzit om leerling van Jezus te zijn. Vertrouwde zekerheden moeten worden losgelaten.

Anders dan de voorschriften en regels van de Farizeeën, scheppen de verhalen van Jezus ruimte. Wij kunnen er ons eigen levensverhaal in herkennen. Het gaat dus niet om iets wat ooit, lang geleden, gebeurd is. Jezus' verhalen gaan ook over ons.

Het verhaal van vandaag, over 'De verloren zoon' wordt door Jezus verteld in een reeks van drie verhalen van mensen die iets kwijt zijn: een muntje, een schaap. Als ze het teruggevonden hebben, willen ze de hele wereld laten delen in hun blijdschap.

Het lijkt een beetje overdreven om al je burens uit te nodigen als je een muntje terugvindt. Maar het is om te illustreren hoe groot de vreugde in de hemel is, zegt Jezus, als één zondaar zich bekeert. Dat geeft meer blijdschap dan over al die rechtvaardigen die helemaal geen bekering nodig hebben.

Jezus vertelt ook over die vader van twee heel verschillende zonen. De een is zo iemand die altijd tot het uiterste gaat. Hij betaalt daar een zware prijs voor: meer dood dan levend komt hij terug, in zijn eigen ogen niet eens waard om zoon te zijn van zo'n vader. En de ander hardwerkend, altijd in de buurt, in een vertrouwde omgeving, maar zonder enig idee van wat er in het hart van zijn vader omgaat.

Hoe verschillend ze ook zijn, het zijn zonen van dezelfde vader. Een zoon die verloren raakt; die er ver van huis achter komt dat zijn weg doodloopt; die zijn leven vergooit. Maar die uiteindelijk de weg terug naar zijn vader inslaat, en niet veel meer weet te stamelen dan: 'Ik heb het verkeerd gedaan. Ik verdien het niet om jouw zoon te heten.'

En een zoon die altijd hard gewerkt heeft; die geen domme dingen gedaan en geen geld over de balk gesmeten. En die op een dag ziet dat die wildebras van een broer van hem met alle egards ontvangen wordt. Wat kan die anders dan klagen tegen zijn vader dan: 'En nu is die-zoon-van-jou teruggekomen en nu geef je een feest.'

Dat het hart in vaders lijf omdraait als hij die jongste terug ziet komen; dat hij ieder in de vreugde om die zoon wil laten delen – daar kan de oudste niet bij. Zoals het ook in de jongste niet was opgekomen dat zijn vader hem weer als zoon zou omarmen, en niet als een knecht of huurling zou aannemen.

Waarom zouden wij eigenlijk, zoals die vader, de 'verloren zonen en dochters' van deze wereld in onze armen sluiten? Dat lijkt zeer onlogisch, onredelijk zelfs. Maar in de eerste lezing horen wij een andere logica.

Het volk kan voor het eerst eten van de oogst van het beloofde land. God heeft hen bevrijd uit de slavernij. Zij waren geschoffeerd en opgedreven. Zij hadden hun eigenwaarde verloren, maar nu hadden zij die teruggevonden.

En juist dat volk beseftte maar al te goed dat zij de vruchten van de aarde moesten delen. Want God heeft ons al het goede van deze aarde gegeven. Wie zouden wij zijn om de vruchten van de aarde niet met onze medemensen te delen?

God heeft meer vreugde over één zondaar die zich bekeert, dan over negenennegentig rechtvaardigen die geen bekering nodig hebben. Hij stelt geen voorwaarden, en er zijn geen mitsen en maren. Ja, maar hij kwam toch alleen maar terug omdat hij honger had? Ja maar, al dat geldt dat hij over de balk heeft gegooid?

Het is een verhaal dat ons allemaal aan het denken mag zetten. In wie herkennen we ons? Waar horen wij thuis? Op een mooie manier neemt Henri Nouwen in zijn boek *Eindelijk thuis* ons allen bij de hand om te ontdekken waar we zelf in dit verhaal staan.

Henri Nouwen belicht het verhaal vanuit het gezichtspunt van de drie hoofdpersonen in het verhaal: vanuit de jongste, de verloren zoon; vanuit de vader die uitziet naar die ene en omziet naar die andere; en ook vanuit die oudste zoon.

Zou het verhaal ook ons niet uitnodigen om ons te verplaatsen in de zonen, in de vader?

Zou het bijvoorbeeld kunnen dat ook wijzelf een beetje die jongste zoon willen zijn? Misschien niet zo extreem, dat we onze erfenis er bij voorbaat al doorheen jagen; maar wel in onze zucht naar avontuur, in onze drang om ons te ontworstelen aan alle bestaande verwachtingspatronen?

Of zijn we een beetje als die oudste, die zich prettig voelt bij vaste gewoonten, bij de veilige thuishaven, bij zijn vader, bij zijn rechten en plichten? Het is best te begrijpen dat hij zich gepasseerd voelt en absoluut niet gewaardeerd.

Maar als we dan zo'n vader waren, zouden we dan toch niet op zijn minst excuses vragen of ons geld terug willen zien? Zouden we het op kunnen brengen om niet alleen die jongste op te wachten, maar ook naar die bokkige oudste zoon toe te gaan? Zouden wij een feest geven?

De vader in het verhaal is ruimhartig. Hij wil iedereen op het feest. Hij kan zich niet voorstellen dat je geen feest zou geven als je een kind hebt dat dood was en weer levend geworden is. En wie mag dat feest meevieren? Iedereen toch, wij allemaal?

Het verhaal gaat veel verder dan over onmin in de familie. Het vertelt over nieuw leven, leven dat de Heer ons steeds opnieuw geeft, als een nieuwe schepping. Hij nodigt ons uit in het land van belofte. God verzoent zich met ons en Hij nodigt ons uit dat wij ons verzoenen met elkaar.

Hij verheugt zich in ons als we met Hem durven vieren dat niet de dood het laatste woord heeft. Dat geeft ons, wie we ook zijn, ruimte om te leven. Daar mogen wij naar uitzien: dat wij, al zijn kinderen, uitgenodigd worden om met Hem Pasen te vieren.

Amen.

Vastenactie 2019

Vorige week is er in de gezamenlijke viering aandacht gegeven aan de start van de vasten en meditatietijd in de periode voor Pasen. Ook de vastenactie is daarmee gestart. Het thema dit jaar is "Water, een nieuw begin". Wij steunen met onze opbrengst van dit jaar waterprojecten in Niger, Congo, Sierra Leone, Nicaragua en Indonesië. Die waterprojecten zorgen voor infiltratie systemen, putten, pompen en opslagtanks. Meer info hierover kunt U vinden op de site www.vastenactie.nl of neem een van de folders mee die in de hal liggen.

Hoe kunt U helpen?

U kunt uw bijdrage elke week deponeren in de welbekende melkbus in de hal. Ook kunt U een bedrag overmaken op rekening van de penningmeester: deelgemeenschap St. Jan-Visitatie onder vermelding van Vastenactie 2019.

Verder bieden wij schoolplaten aan van verhalen uit het Oude Testament. Bekijk ze eens en misschien is er iets bij om mee te nemen.

Op 31 maart hebben wij wat extra lekkers voor bij de koffie. Ook hiervan is de opbrengst voor de vastenactie.

U wat lekkers bij de koffie en wij een bijdrage voor onze actie!!!!

Zoals elk jaar is er ook nu weer een gedeelte van de opbrengst voor een doel dichtbij. We hebben als vastenactie groep van de deelgemeenschappen Goede Herder, Schiedam gekozen om een percentage van de opbrengst te doneren aan het project: voedselbank tuinieren. Op 3 plaatsen in Schiedam zetten vrijwilligers zich in om verse groenten en fruit te verbouwen als aanvulling op de voedselpakketten. Voor het geld wat wij geven kunnen er zaden, plantjes en gereedschap worden gekocht.

Daarbij zetten we ook de mand weer klaar voor de voedselbank. Hierin kunt U koffie, thee, blikjes worst, meel, suiker, iets lekkers enz. brengen voor in de voedselpakketten. Wij zorgen dat het bij de Voedselbank wordt gebracht.

Zo kunnen wij op vele manieren onze bijdrage leveren, wij bevelen de actie van harte aan en rekenen op uw hulp !!!

Agenda

Zaterdag 13 april: 25 jaar Leerhuis Spiritualiteit en stichting Oecumenische ontmoetingen Rotterdam

Beste belangstellenden, het Leerhuis Spiritualiteit en Stichting Oecumenische ontmoetingen Rotterdam, bestaan beide 25 jaar. Door de jaren heen hebben wij vaak samengewerkt om u een scala aan activiteiten, zoals lezingen en reizen, aan te kunnen bieden. Dit is de aanleiding geweest om ook bij deze heugelijke bijeenkomst onze krachten te bundelen.

Graag bieden wij u deze dag aan om samen terug te kijken op de hoogtepunten van de afgelopen jaren, om ons te laten inspireren door de lezing van Père Cyrille Vael, monnik van de Abdij van Chevetogne en een boek te presenteren, geschreven en uitgegeven door het Leerhuis Spiritualiteit.

Na de lunch is er een presentatie van de oecumenische ontwikkelingen, contacten en ontmoetingen in en vanuit Rotterdam met door de jaren heen een boeiende samenwerking met vele activiteiten, waaronder vieringen, leerhuis en lezingen maar ook reizen. We sluiten het middagprogramma af met een Byzantijnse Vesperviering voor de Palmzondag met medewerking van het koor van de Byzantijnse Gemeenschap Wladimirskaja.

Plaats: de St. Dominicuskerk, ingang (achterzijde) 1e Nieuwstraathof 2, 3011 GN Rotterdam.

Programma:

- 10.00 inloop met koffie en thee
 10.30 verwelkoming
 10.45 Lezing in het Nederlands/Vlaams door Père Cyrille Vael: "Het verloren paradijs van het niet weten"
 Zie ook <https://www.nieuwwij.nl/interview/eindelijk-is-god-dood-we-kunnen-opnieuw-geloven/>
 11.30 pauze
 12.00 gelegenheid voor vragen
 12.45 presentatie jubileumboek Leerhuis Spiritualiteit
 13.00 lunch
 14.15 presentatie "Oecumene in en vanuit Rotterdam"
 15.00 pauze
 15.30 Byzantijnse Vesperviering voor de Palmzondag m.m.v. het Byzantijnskoor Wladimirskaja
 16.30 feestelijke afsluiting met hapjes en drankjes

U zult begrijpen dat wij het zeer op prijs stellen als u kunt laten weten of u geheel of gedeeltelijk aanwezig bent, graag horen wij dat uiterlijk 31 maart a.s.

Wij vragen u zich aan te melden via: <https://goo.gl/forms/lhfllqMGaphnQz0f2>

Lukt dit niet of heeft u nog vragen? Neem dan contact met ons op via glbruinaars@hetnet.nl

Onder vermelding van onderstaande gegevens:

Naam, adres of e-mail, telefoonnr. (deze gebruiken wij alleen in noodgevallen)

En wilt u aangeven bij welke onderdelen u aanwezig bent: ochtendprogramma / lunch /middagprogramma

Vriendelijke groet, namens beide organisaties, José van der Torre en Co Elshout

Hierna een artikel van pater Leo de Jong o.p.

DE GROTE TWIJFEL.

 DAGSLUITING (Gerard Reve.)

*Eigenlijk geloof ik niets,
 en twijfel ik aan alles, zelfs aan U.
 Maar soms, wanneer ik denk dat Gij waarachtig leeft,
 dan denk ik, dat Gij Liefde zijt, en eenzaam,
 en dat, in dezelfde wanhoop, Gij mij zoekt
 zoals ik U.*

uit: 'Nader tot u', "Geestelijke Lieder" "
 Verzamelde Gedichten, Bezige Bij 2001.

Een wijze spreuk uit het Zenboeddhisme zegt, dat er geen verlichting mogelijk is, als men niet eerst door de Grote Twijfel is heengegaan. En veel, ook christelijke mystici zouden hierbij instemmend knikken. Een van hen schreef dan ook het boek: "The cloud of unknowing": de wolk van het niet-weten. Daar in, daar achter, moet ik de echte zekerheid blijkbaar zoeken.

Dat is theoretisch natuurlijk allemaal mooi en aardig, maar hoe voelt dat concreet en in doodgewone werkelijkheid? Dan is het kil, duister, modderig, glibberig en zonder houvast. Dan is alles niks en zelfs dat is niet waar. *“Dan ben ik nergens, en is alles waardeloos”*, zoals wij dan zeggen. Kortom: wanhopige leegte.

Ik ben ruim 86 jaar oud en kijk terug op mijn leven. Zo was het dus en meer is er niet. Heeft mijn werken eigenlijk wel zin en resultaat gehad? Hebben mijn kleinzieligheid en grove fouten niet meer kwaad aangericht dan goed? En het benadrukken van alles, wat ik dan toch wel gedaan heb, verjaagt in mijn gevoel de slagschaduw niet, die over mijn leven ligt. Deze slagschaduw wordt nog versterkt door het gevoel zwaar schuldig te zijn in allerlei zaken .

De Nederlandse Rooms katholieke kerk, waarbinnen ik als priester functioneer, loopt in hoog tempo leeg, wordt veel conservatiever en clericaler dan wij gedacht hadden en graag zouden willen; veel van mijn Godsdienstig handelen als priester op het gebied van liturgie en moraal wordt door deze kerk veroordeeld en streng afgewezen.

Zelf wordt ze verscheurd door verdeeldheid, veroordelingen, kindermisbruik, uitsluitingen, enz. Velen, die verlangen naar religieuze waarden, spiritualiteit en mystiek zoeken en vinden dat nu juist buiten die kerkelijke organisatie. Kortom, zoals een bevriend iemand ooit bij mijn jubileum opmerkte: *“Een erg slecht bedrijfsresultaat!”*

En het eigen innerlijke geloven? Is dat er nog of is ook dat geworden tot een tasten in innerlijke, duistere leegte? Is het – zoals Frans Kellendonk eens noteerde – niet meer dan een eerbiedig veinzen? Alle woorden, gebeden, begrippen, zogenaamde zekerheden, blijken of lijken voos. Dit en nog veel meer noem ik nu *“Mijn Grote Twijfel”*.

En dan? Als alles verlamdend zinloos is, wat doe je dan? Niets meer? Dat is begrijpelijk. Toch iets, bij voorbeeld het zoeken, dat doorgaat? Dat is minder begrijpelijk. Wat doe je, als er niks meer werkt?

Ineens valt het mij op, dat in de grote twijfel en bepaald Godsbeeld gehanteerd wordt: God zou iemand zijn, die zekerheden, hoop en zinvolheid zou moeten bewerken, een rots, waarop je kunt bouwen. In de grote twijfel valt voor mij dat Godsbeeld stuk. God is niet de God, zoals ik Hem verwacht.

Hoe is God dan wel? Vallen mijn zoeken naar God en het zoeken van God naar mij samen? Als het waar is, dat *“God”* het woord is om de grote eenheid en samenhang van alles weer te geven, en er dus niets kan gebeuren buiten God om, dan is de ontroerende uitspraak van G. K. van het Reve ook waar:

*“Maar soms, wanneer ik denk dat Gij waarachtig leeft,
dan denk ik, dat Gij Liefde zijt, en eenzaam,
en dat, in dezelfde wanhoop, Gij mij zoekt
zoals ik U.”*

Is niet alles één? Is mijn zoeken naar God niet hetzelfde als Gods zoeken naar mij? Zoals Meister Eckhart o.p. al zeven eeuwen geleden in een preek zei: *“De ogen waarmee ik zie, en de ogen waarmee God ziet, zijn dezelfde”*. Alles is in de diepe kern één.

Mijn zoeken en Gods zoeken is één en dezelfde beweging binnen DIE ENE. De grote twijfel bevrijdt God uit mijn verwachtingen, bevrijdt mij uit mijn verwachtingen, en opent weer de weg voor het zoeken. Hoe ver kan dat zoeken in de Oneindigheid van DE ENE gaan? Oneindig ver. Zo kan de grote twijfel zowel voor God als voor mij bevrijdend worden, want ze opent een oneindige lege ruimte of ruime leegte. Als niets meer zeker is, wordt alles een open mogelijkheid.

Je zou bijna zeggen: *“Ik ben blij, dat ik het niet meer weet!”* Maar zo werkt het nou ook weer niet, tenminste niet bij mij!

De Eeuwige:

“Dacht je nou echt, dat jouw slechtheid en miezerigheid tegen Mijn goedheid en barmhartigheid op kunnen?!”

Dacht het niet!”

Leo Raph. A. de Jong o.p.
Voorschoten, april 2019.
Leerhuis Spiritualiteit, no. 15.
